RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 236.695 van 8 december 2016
in de zaak A. 217.720/VII-39.720.

In zake : Hugo DE KEIJSER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jaak Haentjens
kantoor houdend te 9160 Lokeren
Heilig Hartlaan 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 2 december 2015, strekt tot de nietigverklaring van het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) nr. RvVb/A/1516/0139 van 20 oktober 2015 in de zaak 2009/0027/A/4/0014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 15 december 2015 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend teneinde te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederik Haentjens, die loco advocaat Jaak Haentjens verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een besluit van 17 september 2009 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen (hierna: deputatie) aan Guy Vlaeminck een voorwaardelijke vergunning “voor de wijziging van een verkaveling met het oog op de bouw van een paardenstal”.

4. Bij arrest nr. 230.455 van 10 maart 2015 vernietigt de Raad van State wegens schending van artikel 149 van de Grondwet arrest nr. A/2014/0513

van de RvVb van 5 augustus 2014 dat de vordering van verzoeker tot vernietiging van de vergunningsbeslissing van 17 september 2009 verwerpt.

5. De RvVb verwerpt de vordering van verzoeker tot vernietiging van de vergunningsbeslissing van 17 september 2009 met het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van verzoeker

6. Verzoeker voert de schending aan van artikel 53, § 3, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: Stedenbouwdecreet 1996) en, voor zoveel als nodig, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), artikel 6 van het bij ministerieel besluit van 30 juni 1994 goedgekeurd algemeen plan van aanleg van de gemeente Lochristi (hierna: APA Lochristi) en artikel 13, eerste lid, 2°, van het Stedenbouwdecreet 1996.

Verzoeker licht in een eerste middelonderdeel toe dat de verwerping door het bestreden arrest van het eerste onderdeel van zijn tweede middel, waarin hij argumenteert dat de vergunningsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is wat betreft de overeenstemming van de aanvraag tot verkavelingswijziging met het APA Lochristi, artikel 53, § 3, eerste lid, van het Stedenbouwdecreet 1996 “en, voor zoveel als nodig, de artikelen 2 en 3 van” de motiveringswet schendt. De RvVb kon uit de loutere vaststelling door de deputatie dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het APA Lochristi, naar recht niet afleiden dat de deputatie voldaan had aan haar motiveringsverplichting, ook al was de overeenstemming met de voorschriften van het APA Lochristi geen punt van discussie in de administratieve vergunningsprocedure. Verzoeker besluit dat het bestreden arrest artikel 53, § 3,

van het Stedenbouwdecreet 1996 “en, voor zoveel als nodig, de artikelen 2 en 3 van” de motiveringswet schendt.

In een tweede onderdeel stelt verzoeker dat, indien de Raad van State de schending van artikel 53, § 3, van het Stedenbouwdecreet 1996 “en, voor zoveel als nodig, de artikelen 2 en 3 van” de motiveringswet verwerpt, het bestreden arrest “hoe dan ook” artikel 6 APA Lochristi en artikel 13, eerste lid, 2°, van het Stedenbouwdecreet 1996 schendt. Verzoeker betoogt dat het bestreden arrest deze bepalingen schendt door “te oordelen dat de aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning, die de bouw van een paardenstal voor 6 paarden beoogt, verenigbaar is met de bestemming ‘zone voor landelijke woningen’”.

Beoordeling

7. Artikel 53, § 3, van het Stedenbouwdecreet 1996 legt aan de deputatie, wanneer zij in beroep uitspraak doet over een bouwaanvraag, een motiveringsverplichting op die niet minder streng is dan deze voorgeschreven door de motiveringswet. De vergunningsbeslissing binnen het toepassingsgebied van artikel 53, § 3, van het Stedenbouwdecreet 1996 valt derhalve niet onder de toepassing van laatstgenoemde wet.

In zoverre de schending van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet wordt aangevoerd, kan het middel niet tot cassatie leiden.

8. Artikel 53, § 3, van het Stedenbouwdecreet 1996 bepaalt dat de beslissingen van de (bestendige) deputatie met redenen wordt omkleed.

9. Beide onderdelen van het cassatiemiddel gaan terug op de beoordeling van het eerste onderdeel van het tweede middel van verzoeker voor de RvVb waarin hij betoogt dat de verkavelingswijziging “de bouw van een paardenstal voor zes paarden” beoogt en dus “niet [valt] onder de bestemmingen ‘landelijke woningen’, ‘niet grondgebonden agrarische bedrijven voor tuinbouw’,

‘agrarische bedrijfswoningen’, ‘bedrijfsgebouwen voor kleinbedrijf cat. 2 en 3’ en ‘horeca, detailhandel en diensten’” en de vergunningsbeslissing van 17 september 2009 “op dit punt evenmin (afdoende) gemotiveerd” is.

10. De RvVb verwerpt het eerste onderdeel van het tweede middel van verzoeker op grond van volgende overwegingen:
- het bouwperceel is gelegen in een “landelijke woonzone type 1” van artikel 6 van het APA Lochristi dat een onderscheid maakt tussen verschillende soorten woonzones;
- het betoog van verzoeker is tweeledig: het aangevraagde valt niet onder de bestemmingen die zijn opgesomd in artikel 6 APA Lochristi en de bestreden vergunningsbeslissing is op dat punt niet afdoende gemotiveerd;
- de vergunde aanvraag beoogt “het oprichten van een bijgebouw voor het stallen van eigen paarden op de woonkavel van de eigenaar”;
- het standpunt van verzoeker steunt “op het feit dat een paardenstal geen bestemming ‘landelijke woning’” is en evenmin past binnen de overige vermelde bestemmingen;
- “uit de algemene bestemming landelijke woonzone en zone voor landelijke woningen, kan niet afgeleid worden dat bijgebouwen bij een woonkavel zijn uitgesloten, evenmin als bijgebouwen die dienstig zijn voor het stallen van de eigen paarden van de eigenaar van de woonkavel”;
- de deputatie heeft “in elk geval […] aandacht besteed aan de toetsing” door “na het citeren van de bestemmingsvoorschriften […] vast [te stellen] dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het APA” hetgeen “geen punt van discussie is geweest gedurende de administratieve vergunningsprocedure, zodat, in de concrete omstandigheden van de zaak, de vaststelling, na het citeren van de voorschriften van het APA, dat de aanvraag voldoet aan de bestemmingsvoorschriften, volstaat als uitdrukkelijke motivering”.

11. Door aldus te beslissen stelt het bestreden arrest vast dat de bestreden vergunningsbeslissing met bijzondere reden is omkleed op het punt van de verenigbaarheid van de aanvraag met de volgens het APA Lochristi geldende

bestemming en schendt het aldus niet artikel 53, § 3, van het Stedenbouwdecreet 1996.

Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

12. Als cassatierechter mag de Raad van State niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van de RvVb overdoen maar mag hij enkel nagaan of het hem voorgelegde arrest overeenkomstig de wet is genomen. Luidens artikel 14, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, treedt de afdeling bestuursrechtspraak in geval van cassatieberoep “niet in de beoordeling van de zaken zelf”.

13. Het tweede middelonderdeel, waarin verzoeker de Raad van State ervan tracht te overtuigen dat “de bouw van een paardenstal voor 6 paarden” niet “verenigbaar is met de bestemming ‘zone voor landelijke woningen’”, noopt tot de beoordeling in feite van de gegevens van de zaak en is bijgevolg onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht december tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**